

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 382
din 03.07.2019

Dosar nr.: 776/2018

Petiția nr.: 7248/22.11.2018

Petent:

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale

Obiect: aspecte referitoare la evoluția sa în carieră, în calitate de cadru militar în activitate având la bază criteriul profesional, precum și o posibilă faptă de victimizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Ministerul Apărării Naționale cu sediul în

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul arată faptul că a fost hărțuit, victimizat pe motiv că a candidat la o funcție și a fost respins. Mai mult susține faptul că nu a participat la cursuri de formare profesională, nu s-a ținut cont de Decizia medicală, a fost jignit, „*nu se mai mută că e expirat*”, nu a fost consultat corespunzător de către instituții spitalicești, etc.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa cu nr. 7248 din 17.12.2018 i s-a solicitat petentului obiectul dosarului, în ce consta presupusa victimizare precum și indicarea părților reclamate. Prin adresa nr. 7801 din 27.12.2018 petentul a susținut petiția inițială.

Prin adresa nr. 216 din 17.01.2019, a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 216 din data de 17.01.2019 a fost citat Ministerul Apărării Naționale prin reprezentant.

6. La audieri s-a prezentat petentul. Prin adresa nr. 501 din 05.02.2019 partea reclamată prin Direcția Generală Juridică a înaintat un punct de vedere care a fost comunicat petentului prin adresa nr. 591 din 07.02.2019.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin sesizare petentul susține că discriminarea a constat în următoarele aspecte:

- i s-a răspuns cu întârziere la solicitările cu privire la faptul că nu i s-a decontat în totalitate voucherele;
- deși a fost declarat apt limitat pe timp de pace și război de către o comisie de expertiză prin Decizia Medicală nr. A comandantul l-a inclus într-un grup la aplicația SEISM 2018. Consideră că motivul este acela că a chemat în instanță mai multe structuri ale M.Ap.N și pentru că a înaintat sesizare la CNCD. Dacă nu acesta a fost scopul înseamnă că a fost pentru a-l obliga să părăsească sistemul, sau să – l determine să facă greșeli pentru a fi sancționat sau pentru a-l da afară fără niciun drept de apel;
- comandantul alături de M.Ap.N a refuzat ca la trecerea acestuia în rezervă să îl avanseze la gradul de locotenent-colonel, deși îndeplinea condițiile de vechime, a fost trecut în rezervă cu gradul de maior;
- l-a deranjat faptul că adresarea era cu: „domnului Maior (Rz.) și nu dr. ing. Maior;
- nu i s-a plătit sporul de doctorat;
- nu a fost numit pe anumite funcții pentru că nu îndeplinea condițiile de numire;
- nu a putut urma anumite tipuri de cursuri pentru că nu îndeplinea condițiile impuse, cumulative, din 2012 a fost diagnosticat cu spondilită anchilozantă și din 2014 a fost sub tratament biologic;
- a fost obligat să dea probele sportive de două ori pe an cu toate că avea capacitatea diminuată cu 30%, comisiile medicale anuale dădeau aviz cu apt;
- a fost nevoit să meargă în sistemul civil medical unde nu a beneficiat de asistență medicală ca toți militarii, fiind obligat să intre în cabinet cu alți colegi;

Consideră faptul că din cele relatate a fost hărțuit, iar diferențierea ar fi aceea de filiere, respectiv ofițeri pe filieră directă și ofițeri pe filieră indirectă, existând foarte multe legături între această sesizare și cea prin care CNCD a sancționat M.Ap.N prin Hot.nr. 333/05.09.2018.

Potentul susține că a reclamat mai multe abuzuri îndreptate împotriva sa motiv pentru care s-au făcut presiuni asupra sa din partea comandanților pentru a -l înlătura din sistem, să nu mai poată ocupa vreo altă funcție importantă (a participat singur la concurs și a fost declarat respins).

Nu i s-a decontat benzina pentru întreruperea concediului de odihnă ca urmare a internării sale în spitalul militar. Prin faptul că au refuzat eliberarea unei adeverințe nu i s-a permis continuarea concursului pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul ITM. A înaintat raport de trecere în rezervă în 15.10.2018 răspunsul l-a primit în data de 07.12.2018. A fost numit pe o funcție de contabil șef un sublocotenent fără studii și fără experiență

9. Potentul susține faptul că a fost obligat într-un fel sau altul să părăsească sistemul și faptul că a sesizat în instanță anumite situații, precum și CNCD-ul și Avocatul Poporului consideră că a fost hărțuit și victimizat.

Susținerile părții reclamate

10. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 501/05.02.2019 partea reclamată solicită să fie admisă excepția de necompetență, invocată din oficiu, și să se constate faptul că petiția formulată este de competența instanței de judecată. De asemenea, a invocat excepția tardivității potrivit art. 20 alin 1 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, precum și lipsa probei potrivit art. 20 alin 6 din OG 137/2000.

11. Reclamatul solicită respingerea cererii ca neîntemeiată, pentru considerentele expuse în cele ce urmează:

Din analiza lucrărilor ce formează obiectul prezentului dosar, reiese faptul că, în esență, petentul se consideră discriminat, hărțuit și victimizat, de către anumite persoane și structuri aparținând Ministerului Apărării Naționale, în diverse modalități faptice, enumerate în cuprinsul sesizării și a cererii completatoare, încercând astfel să convingă Consiliul că a fost, de-a lungul timpului, ținta unui comportament ostil de grup (*mobbing*), ce ar fi avut drept scop excluderea acestuia din sistemul militar.

Însă, în cazul dat, analiza pe fondul problemei relevă faptul că argumentația petentului este construită exclusiv pe considerente de ordin personal, iar elementul subiectiv care stă la baza formulării cererii îl constituie nemulțumirea cu privire la anumite prevederi din actele normative în vigoare emise la nivelul Ministerului Apărării Naționale, din cauza cărora ar fi fost privat de anumite drepturi.

În plus, este de menționat faptul că, în anumite privințe, raționamentul petentului se rezumă strict la elaborarea anumitor întrebări (*„Să fie aceasta o reacție la faptul că am acționat în judecată Ministerul Apărării Naționale și alte structuri subordonate, prin comandanții acestora?”*), la care răspunsul este oferit chiar de către petent, în mod cert (*„cu siguranță aceste fapte se înscriu în dispozițiile art.2 alin. (4)- (7) din O.G. nr. 137/2000”*), Consiliului revenindu-i doar posibilitatea de a achiesa la concluziile astfel prezentate, situație care, însă, nu poate fi circumscrisă vreunei prevederi legale.

De asemenea, după cum se poate observa, conform celor relatate de petent, acesta pretinde că a fost victimizat de către diverse persoane sau entități, fără însă a prezenta, în mod obiectiv și rațional, elementele pertinente care să ateste o asemenea stare de fapt. Tot în opinia petentului, Consiliul ar putea alege, drept motivație pentru pronunțarea unei hotărâri favorabile acestuia, una sau mai multe din întrebările retorice formulate de petent (*„...aceste fapte sunt ca reacție la faptul că am atras atenția în repetate rânduri,...că mi s-a îngrădit...dreptul de a participa la cursuri de carieră..., sau pentru că am sesizat Instituția Avocatul Poporului...sau pentru că m-am adresat instanțelor judecătorești?”*), fondul problemei fiind astfel tranșat de petent fără vreo analiză din partea Consiliului, situație care de asemenea, nu poate fi luată în calcul, raportat la normele de drept material și procedural incidente în materie.

Nu în ultimul rând, se poate constata că și în privința celorlalte afirmații ale petentului, motivația constă într-o serie de alegații și întrebări, care, individual și în ansamblu, nu pot fi considerate ca fiind utile și concludente în prezenta speță.

În continuare, menționează că, pentru a putea reține existența unor fapte de discriminare, trebuie să avem în vedere dispozițiile art. 1 alin. (3) din O.G nr. 137/2000, care instituie cu titlu de condiție, necesitatea ca persoanele care se consideră discriminate să se afle în situații comparabile cu cele la care se raportează.

Raportat la cazul de față, în ceea ce privește presupusele fapte de discriminare, invocate de petent, precizează că acestea nu pot intra sub incidența actului normativ de referință, nefiind îndeplinită, în primul rând, condiția existenței scopului menționat de norma juridică în cauză. De altfel, sub acest aspect, reținerea scopului incriminat prin dispozițiile art. 2 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000* (existența unei conduite culpabile a emitentilor actelor a căror anulare se cere n.n.) este, în mod vădit, imposibilă, nefiind admis ca, pe parcursul procedurilor desfășurate în fața Consiliului, să se statueze

în sensul lipirii de efecte juridice a anumitor documente emise de structurile Ministerului Apărării Naționale, pe motiv că acestea sunt discriminatorii.

Tot cu privire la discriminare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul art. 14 din Convenție atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că **persoanele plasate în situații analoage sau comparabile**, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă.”

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

12. Solicită respingerea petiției formulată de petent, ca **neîntemeiată și nedovedită.**

V. Motivele de fapt și de drept

13. Pe cale de excepții, Colegiul director urmează a respinge excepția de necompetență a Consiliului invocată din oficiu în sensul că instanța ar fi competentă, precum și excepția tardivității introducerii petiției invocată de către partea reclamată pe motiv că petentul susține că a fost ținta unui comportament ostil de grup (*mobbing*), ce ar fi avut drept scop excluderea acestuia din sistemul militar.

14. În fapt, Colegiul director reține că nu există legătură de cauzalitate între petiția înaintată anterior Consiliului și petiția actuală. Colegiul director reține că petentul a trecut în rezervă din propria inițiativă, nefiind vorba despre o victimizare prin excluderea de către partea reclamată din sistemul militar.

15. În drept, Colegiul director reține prevederile art. 2 alin. 7 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, conform căreia “Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării”.

16. Victimizarea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

17. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminării, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie

luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit, etc.

18. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune **existența unei legături de cauzalitate**, în lipsa careia nu se poate reține victimizarea.

19. Raportat la prevederile art. 2 alin.7 din O.G. nr.137/2000, republicată, reținem că tratamentul advers este venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție **cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării**. Inițierea procedurii administrative sau judiciare prin introducerea unei plângeri respectiv a unei acțiuni în justiție, este condiționată de invocarea încălcării principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Acest element constitutiv al victimizării presupune ca plângerea sau acțiunea în justiție care a determinat tratamentul advers să fi avut ca obiect încălcarea principiului egalității, respectiv al nediscriminării. Lipsa invocării principiului egalității și nediscriminării deteremină imposibilitatea reținerii faptei de victimizare. Manifestarea comportamentului contrar sau advers împotriva părții inițitoare, care se poate materializa fie într-o singură acțiune ulterioară sau mai multe acțiuni concomitente îndreptate împotriva acestuia, este determinată, în cazul victimizării, de invocarea prealabilă în cadrul procedurilor administrative sau judiciare a încălcării anterioare a principiului egalității și nediscriminării.

20. Față de aceste considerente, coroborat petiției și materialului probatoriu aflat la dosar, Colegiul director reține că petentul s-a adresat în repetate rânduri în instanță și la CNCD, cu toate acestea a părăsit sistemul militar din propria inițiativă.

21. Această decizie a petentului nu poate fi interpretată ca fiind o reacție adversă venită ca urmare unei plângeri sau acțiuni în justiție cu privire la încălcarea principiului nediscriminării și al tratamentului egal.

Prin urmare, Colegiul director este de opinie că nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale victimizării care s-au circumstanțiat, ori au luat naștere, ca urmare a plângerilor adresate instanței de judecată sau Consiliului, a formulat în 15.10.2018, acest fapt este determinat în cauză de raportul de trecere în rezervă.

22. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției, și prevederile art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență generală invocată din oficiu;
2. Respinge excepția tardivității invocată de către partea reclamată;
3. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare (lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat – trecerea în rezervă) potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
4. Nu se pot reține fapte de hărțuire;
5. Nu se poate reține victimizarea petentului;
6. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Data redactării 17.07.2019;

Motivul de fapt și de drept: P.C.S. și V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.